

njegove iskonskosti, opteretivši ga dramaturgijama, konvencijama, dekoracijama i tolikim drugim ljudskim (društvenim) balastom zbog kojega postaje idealnim mjestom za kreativnu polemiku umjetnika s njegovim dijelićem stvarnosti.

U toj je polemici, kao što znamo, pozicija Petra Bergama ona svjedoka, “koji širom otvorenih ušiju gleda u ponor u koji se nepovratno survala ‘glazba’ druge polovine našeg tužnog stoljeća.” Ta mu je pozicija “teškog suvremenika” priskrbila brojne neprijatelje, a njegovoj glazbi “povlašteno” mjesto na zemljovidu (hrvatske) glazbe – u dobru i u zlu. Na rubu tog ponora skladatelj hvata ravnotežu, kao što reče jednom prigodom, “*Verdijeva paradoksa*”, unutar kojega “*prepoznatljivost postaje novost, a novi glazbeni načini pretvaraju se u prepoznatljive formule*”. I pri tome je posve nevažno ispisuje li svoje nove glazbene načine instrumentom, glasom ili riječju, važno je jedino da ih prepoznamo kao uvijek jednako strastveno traženje odgovora na pitanje što nam ga postavlja naše vrijeme (i glazbene) povijesti:

Che cosa è la musica?

SUMMARY

Questions about Questions Notes on two miniatures for alt-saxophone and piano by Petar Bergamo

The compositional poetics in Petar Bergamo’s entire opus are equally well-adjusted and recognizable at the structural, aesthetic and intentional level of the composer’s work, regardless of the scope, form or genre to which any particular work belongs. This can be said of two of Bergamo’s miniatures for alt-saxophone and piano dating from 1995/6 with the distinctive title: *Questions with no answer*. The totally controlled musical structure of these pieces bears the signature of a true master, who, by following the strict rules of his profession within the recognizable norms, has created a new living musical organism. At the same time, however, he is an artist who testifies to the historical traumas of his time and the moral dilemmas of his own artistic language, while every one of this works raises questions on the present-day form and meaning of music itself. The text of the above title points out some of the levels of Bergamo’s compositions as revealed in *Domande senza risposta*.